

STANDARDY OCHRONY MAŁOLETNICH

POLITYKA OCHRONY DZIECI

Spis treści

Spis treści	2
Wstęp	3
Podstawy prawne	5
Definicje	5
Bezpieczne relacje między małoletnim a personelem	6
Zachowania niedozwolone	7
Wymogi dotyczące bezpiecznych relacji między małoletnimi	8
Zasady korzystania z urządzeń elektronicznych z dostępem do sieci Internet	8
Procedury ochrony dzieci przed treściami szkodliwymi i zagrożeniami w sieci Internet oraz utrwalonymi w innej formie	9
Ochrona wizerunku małoletnich	9
Sytuacje stwarzające ryzyko krzywdzenia dziecka	10
Podejmowanie interwencji w sytuacji podejrzenia krzywdzenia lub posiadania informacji o krzywdzeniu małoletniego	11
Sposób dokumentowania i zasady przechowywania ujawnionych lub zgłoszonych incydentów lub zdarzeń zagrażających dobru małoletniego	12
Zasady ustalania planu wsparcia po ujawnieniu krzywdzenia	12
Osoby odpowiedzialne za przyjmowanie zgłoszeń o zdarzeniach zagrażających małoletniemu i udzielenie mu wsparcia	12
Procedury i osoby odpowiedzialne za składanie zawiadomień o podejrzeniu popełnienia przestępstwa na szkodę małoletniego	12
Bezpieczna rekrutacja personelu	13
Podnoszenie kompetencji i szkolenie personelu	16
Przygotowanie personelu do stosowania standardów	17
Komunikat dla małoletnich	17
Zasady i sposób udostępniania rodzicom, opiekunom prawnym lub faktycznym oraz małoletnim standardów do zaznajomienia się z nimi i ich stosowania	18
Zasady przeglądu i aktualizacji SOM	18
Postanowienia końcowe	18
Wykaz pomocniczych telefonów	19

Wstęp

Skala stosowania przemocy wobec dzieci w Polsce jest ogromna i jest poważnym powodem do niepokoju. Osoby małoletnie mogą spotkać się z różnymi formami krzywdy w wielu środowiskach, począwszy od ich domu rodzinnego, przez środowisko rówieśnicze, po osoby trzecie spotykane w różnego rodzaju instytucjach, w tym podczas wykonywania przez dzieci codziennych czynności oraz korzystania z usług dostępnych na rynku i rozwijania swoich zainteresowań.

Do aktów przemocy może zatem dochodzić zarówno ze strony członków najbliższej rodziny, rówieśników, ale także przypadkowych osób, w tym personelu organizacji, mającej kontakt z dziećmi, w której przebywają chwilowo lub spędzają czas.

Należy podkreślić, że przemoc wobec dzieci jest nie tylko ważnym problemem społecznym, ale też przestępstwem. Jako osoby dorosłe i świadome otaczających nas zjawisk mamy obowiązek – zarówno prawny, jak i moralny, by przeciwstawiać się wszelkim formom przemocy wobec najmłodszych.

Ważne jest w szczególności, by potrafić szybko dotrzeć do dzieci, które doświadczają krzywd. Oprócz bezpośredniego zagrożenia dla życia i zdrowia małoletnich, sytuacja związana z przemocą często okazuje się traumatyczna i może znacząco wpływać na ich przyszłość, w tym dorosłe już życie emocjonalne.

Niejednokrotnie trudno jest dotrzeć do osoby potrzebującej pomocy, jeśli nie mamy wiedzy na temat tego, że ktoś jej właśnie potrzebuje. Często sami pokrzywdzeni nie wiedzą jak i gdzie mogą zgłosić trudną sytuację lub obawiają się mówić głośno o swoich przeżyciach. Dzieci nie zawsze są też w stanie same ocenić, czy dane zdarzenie jest zjawiskiem negatywnym - dlatego tak ważna jest świadomość i uwrażliwienie osób dorosłych oraz społeczna edukacja.

Oznaki stosowania przemocy wobec dziecka bywają niejednoznaczne. Zdarzają się sytuacje, w których dorośli, w tym pracownicy danej organizacji, muszą polegać na swojej intuicji - należy wtedy baczniej przyjrzeć się osobom, które wzbudziły w nas podejrzenia. W przypadku wątpliwości, czy powinniśmy reagować, czy też lepiej „odpuścić”, skoro nie mamy pewności, co do danego zdarzenia, zdecydowanie przyjmujemy postawę reagowania.

W Fundacja Humanitarnej – podmiocie przyjaznym dzieciom, bezpiecznym dla nich i chętnym do wdrażania prawnych i społecznych regulacji, aby to bezpieczeństwo zapewnić, uznajemy dobro dziecka za wartość nadrzędną!

Działalność naszej Fundacji wiąże się z realizacją celów i zadań statutowych, skupionych na szeroko rozumianej aktywności charytatywnej, w szczególności w następujących obszarach:

- pomoc osobom niepełnosprawnym w ich leczeniu;
- pomoc społeczna, w tym pomoc rodzinom i osobom w trudnej sytuacji życiowej oraz wyrównywanie szans tych rodzin i osób;
- edukacja (np. stypendia naukowe),
- wypoczynek i krajoznawstwo,
- kultura i sztuka, kultura fizyczna i sport,
- pomoc zwierzętom,
- pomoc ofiarom klęsk żywiołowych i wojen.

Fundacja wspomaga też okoliczne domy dziecka, placówki wychowawcze, kluby i świetlice.

Co do zasady, personel Fundacji rzadko ma bezpośredni kontakt z osobami małoletnimi. Działania na zasadzie udzielania wsparcia w formie dofinansowań, czasami też pomocy w organizacji określonych przedsięwzięć, w związku z czym Fundacja kontaktuje się przede wszystkim z osobami dorosłymi.

Niemniej jednak, ze względu na to, że to dzieci są często beneficjentami naszego wsparcia – członkowie zarządu Fundacji, Rady Nadzorczej, czy wolontariusze, mogą mieć wgląd w sytuację rodzinną, materialną, czy zdrowotną niektórych małoletnich, a co za tym idzie, w określonych okolicznościach, powziąć informację o stosowaniu przemocy wobec dzieci. Z tego względu personel Fundacji powinien nauczyć się rozpoznawać oznaki krzywdzenia małoletnich oraz wiedzieć jak im pomóc oraz w jaki sposób reagować.

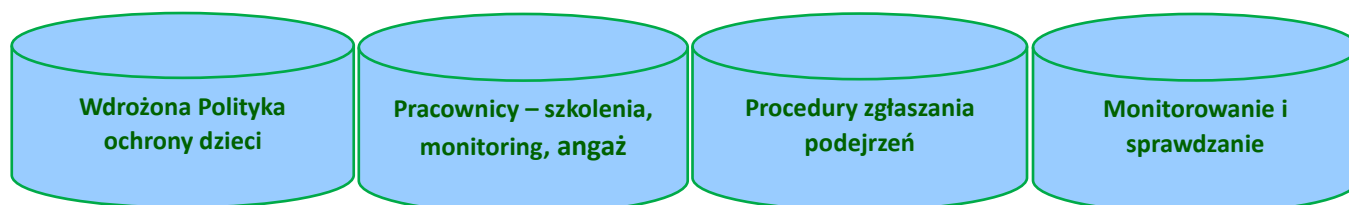
W ramach funkcjonowania Fundacji zidentyfikowane zostały w szczególności następujące obszary działań, mogących skutkować określoną formą kontaktu z małoletnimi:

- organizacja lub pomoc w organizacji zajęć edukacyjnych, warsztatów;
- organizacja lub pomoc w organizacji imprez, eventów, w których biorą udział osoby małoletnie;
- organizacja / współorganizacja lub pomoc w organizacji wycieczek, kolonii, innych form wypoczynku;
- udzielanie wsparcia finansowego podmiotom zajmującym się wychowaniem, edukacją, opieką medyczną dzieci (odwiedzanie jednostek, wspólne uroczystości, wręczania nagród itd.).

W związku z powyższym Zarząd Fundacji deklaruje, że podstawową zasadą aktywności z udziałem małoletnich, podejmowanych w jej strukturze jest uwzględnianie dobra dzieci. Celem działań personelu Fundacji jest ochrona małoletnich podczas styczności z nimi oraz zapewnienie im bezpieczeństwa w czasie ich ewentualnego przebywania w siedzibie organizacji oraz podczas organizowanych wydarzeń.

Fundacja gwarantuje, że spełnia Standardy Ochrony Małoletnich (SOM), na które łącznie składają się następujące podstawowe filary bezpieczeństwa dzieci:

- I. Fundacja ustanowiła i wprowadza w życie niniejszą *Politykę ochrony dzieci*.
- II. Fundacja monitoruje (w tym weryfikuje), edukuje i angażuje swoich pracowników/wolontariuszy na wypadek konieczności podjęcia działań w celu zapobiegania krzywdzeniu dzieci.
- III. W Fundacji funkcjonują procedury zgłaszania podejrzenia oraz podejmowania interwencji w sytuacji zagrożenia bezpieczeństwa dziecka.
- IV. Fundacja monitoruje i okresowo weryfikuje zgodność prowadzonych działań z przyjętymi standardami ochrony dzieci oraz dokonuje przeglądu *Polityki ochrony dzieci*, w tym niezbędnych jej aktualizacji.

Podstawowe filary bezpieczeństwa małoletnich w Fundacji Humanitarnej we Włocławku.

Standardy Ochrony Małoletnich (SOM) to opracowany i spisany zbiór zasad, których wprowadzenie w praktyce oznacza, że dana jednostka jest bezpieczna dla dzieci, a także nie pozostaje obojętna na formy krzywdzenia i reaguje adekwatnie do zaistniałych sytuacji.

Istotnym i konkretnym działaniem Fundacji na rzecz ochrony małoletnich jest stworzenie warunków do skutecznej pomocy w sytuacjach trudnych oraz miejsca, w którym osoby małoletnie mogą czuć się swobodnie i bezpiecznie. Zadanie to realizujemy przy pomocy niniejszego dokumentu - *Standardy Ochrony Małoletnich – Polityka ochrony dzieci*. Jest on wyrazem troski o osoby niepełnoletnie, które czują się skrzywdzone. Dlatego też dokument ten został skonstruowany jako zbiór zasad i procedur postępowania, z których można korzystać na wypadek zagrożenia bezpieczeństwa dzieci. Znajomość i przestrzeganie praw małoletniego są kluczowe dla ochrony przed różnymi formami krzywdzenia, czy zaniedbania.

Podstawy prawne

Niniejsza Polityka powstała na gruncie przepisów prawa, w szczególności z uwzględnieniem:

1. Ustawy z dnia 28 lipca 2023 r. o zmianie ustawy - Kodeks rodzinny i opiekuńczy oraz niektórych innych ustaw - tzw. „ustawa Kamilka”, która zmieniła treść kilku polskich ustaw w zakresie ochrony osób małoletnich w polskim systemie prawnym;
2. Ustawy z dnia 13 maja 2016 r. o przeciwdziałaniu zagrożeniom przestępczością na tle seksualnym i ochronie małoletnich;
3. Ustawy z dnia 6 kwietnia 1984 r. o fundacjach;
4. Ustawy z dnia 26 października 1982 r. o wychowaniu w trzeźwości i przeciwdziałaniu alkoholizmowi;
5. Ustawy z dnia 12 marca 2004 r. o pomocy społecznej;
6. Ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu przemocy w rodzinie;
7. Ustawy z dnia 25 lutego 1964 r. Kodeks rodzinny i opiekuńczy;
8. Ustawy z dnia 6 stycznia 2000 r. o Rzeczniku Praw Dziecka;
9. Konstytucji RP;
10. Konwencji o prawach dziecka;
11. Innych, niż wyżej wymienione norm prawnych, z których wynikają prawa i ochrona małoletnich, a także ogólnych zasad współżycia społecznego.

Definicje

Użyte w niniejszej Polityce wyrażenia, mają następujące znaczenie:

- Dziecko, zamiennie małoletni, osoba małoletnia – na potrzeby wprowadzonych Standardów Ochrony Małoletnich to każda osoba do ukończenia 18 roku życia.
- Personel – to każdy pracownik Fundacji, bez względu na jego formę zatrudnienia, w tym współpracownik, stażysta, praktykant, wolontariusz lub inna osoba, która wykonując swoje codzienne obowiązki ma lub może mieć kontakt z dziećmi (a w szczególności jest wyznaczona do pracy z nimi), w tym także Zarząd Fundacji.
- Opiekun dziecka – osoba uprawniona do reprezentacji dziecka, w szczególności jego rodzic lub opiekun prawny, ale także rodzic zastępczy lub inna, przeznaczona do tego instytucja.

- Osoba odpowiedzialna za Politykę ochrony dzieci – Zarząd Fundacji oraz inne wyznaczone przez niego osoby.
- Osoby trzecie- zwrot ten użyty zostaje w odniesieniu do osób z zewnątrz jednostki i/lub osób nieznanymi dla małoletniego, przebywających jednocześnie na terenie Fundacji (np. inni beneficjenci, dostawcy, delegaci, kontrahenci, sponsorzy itd.).
- Fundacja - Fundacja Humanitarna, ul. Bojakowskiego 5, 87-800 Włocławek, nr KRS 0000019217, reprezentowana przez Zarząd.
- Instytucja – też placówka, organizacja, jednostka– jest to podmiot świadczący usługi dla dzieci lub działający na rzecz dzieci, w tym z ich udziałem.
- Krzywdzenie dziecka – oznacza popełnienie czynu zabronionego i/ lub czynu karalnego na szkodę dziecka lub zagrożenie dobra dziecka, w tym także przez jego zaniedbanie.
- Przestępstwo na szkodę dziecka- wszelkie przestępstwa, których można dokonać względem osób dorosłych, a ponadto przestępstwa opisane w przepisach karnych, jako dokonywane tylko przeciwko dzieciom. Przykłady przestępstw na szkodę dziecka: wykorzystanie seksualne, w tym osoby poniżej 15 roku życia, elektroniczny kontakt z osobą małoletnią w celach pedofilskich, wykorzystanie krytycznego położenia lub zależności.
- Polityka / Polityka ochrony dzieci (w skrócie jako „POD”)– niniejszy dokument, funkcjonujący w ramach Standardów Ochrony Małoletnich wdrożony i stosowany w Fundacji. Zawiera najważniejsze zasady postępowania, z których można korzystać na wypadek zagrożenia bezpieczeństwa dzieci.
- Standardy Ochrony Małoletnich (w skrócie również jako „SOM”/ ”Standardy”) – zasady postępowania, których wprowadzenie oznacza, że nasza Fundacja jest miejscem bezpiecznym dla małoletnich oraz że dzieci mogą poprosić tutaj o udzielenie pomocy, jeśli doświadczają krzywd i przemocy ze strony dorosłych/ innych osób.
- Zarząd – osoby decyzyjne w Fundacji, zgodnie z zapisami w KRS.

Bezpieczne relacje między małoletnim a personelem

1. Każdy członek personelu Fundacji jest zobowiązany do utrzymywania profesjonalnej relacji z dziećmi oraz zachowania rozwagi, czy jego reakcja / komunikat / działanie wobec dziecka są adekwatne (i dostosowane do wieku, sytuacji małoletniego).
2. Personel nie łamie obowiązującego prawa, ustalonych norm i zasad – zarówno w Fundacji (np. w postaci wewnętrznych regulaminów), jak i krajowym porządku prawnym.
3. Personel nadzoruje bezpieczeństwo dzieci podczas ich pobytu w siedzibie Fundacji oraz jeśli znajdują się one pod opieką pracowników Fundacji (np. będąc w terenie).
4. Personel reaguje w sytuacjach krzywdy dzieci i nie pozostaje obojętny na otaczające zjawiska.
5. Personel traktuje dzieci z należyтым szacunkiem oraz nie narusza ich godności.
6. W komunikacji z dziećmi należy zachować cierpliwość i szacunek.
7. Jeśli pojawi się konieczność porozmawiania z dzieckiem na osobności – co do zasady pozostawia się uchylone drzwi do pomieszczenia. Alternatywą jest obecność innych osób podczas rozmowy (pod warunkiem, że nie narusza to praw i wolności małoletniego).
8. Fundacja zapewnia dzieci, iż w razie poczucia zagrożenia, mogą powiedzieć o tym i mają prawo oczekiwać reakcji i/lub pomocy.
9. Co do zasady kontakt z dziećmi odbywa się wyłącznie w godzinach pracy i dotyczy tylko funkcjonowania Fundacji i jej celów statutowych. Personel nie nawiązuje z małoletnimi relacji prywatnych, a w szczególności tych o romantycznym, czy seksualnym charakterze.
10. Niedopuszczalny jest jakkolwiek przejaw dyskryminacji.

11. Konflikty rozwiązuje się konstruktywnie. Osoby małoletnie mają prawo do wypowiedzenia się w sytuacji spornej i powinny zostać wysłuchane.
12. Personel nie nawiązuje, co do zasady, z małoletnimi kontaktu fizycznego i bez wyraźnego powodu. W wyjątkowych sytuacjach dopuszcza się nawiązanie kontaktu fizycznego z osobami małoletnimi, których stan zdrowia będzie tego wymagał (może dotyczyć to np. dzieci z niepełnosprawnościami oraz dzieci ze specjalnymi potrzebami edukacyjnymi) oraz innymi osobami, które potrzebują wsparcia w zakresie funkcjonowania na terenie Fundacji i nie są w stanie poradzić sobie samodzielnie.
13. Najlepiej, aby ewentualny kontakt fizyczny z ramienia personelu miał miejsce w obecności świadków, jeśli jest to możliwe i/lub wynikał z uzasadnionej konieczności, czy specyfiki organizowanych zajęć i oferowanych usług. Nie powinno się nawiązywać takiego kontaktu z innych przyczyn.
14. Kontakt fizyczny z małoletnim, ani nawiązana relacja nie mogą być tajne (ukrywane).
15. Kontakt o charakterze fizycznym nie może też wynikać z podległości (w tym służbowej) małoletnich osobom dorosłym (tj. małoletni nie może być zmuszany do nawiązywania kontaktu fizycznego, szczególnie innego rodzaju, niż opisane powyżej).

Zachowania niedozwolone

1. Niedopuszczalne jest stosowanie przemocy wobec dziecka w jakiegokolwiek formie.
2. Nie wolno zawstydzać, upokarzać, lekceważyć i obrażać dziecka.
3. Nie wolno krzyczeć na dziecko w sytuacji innej, niż wynikająca z zagrożenia bezpieczeństwa.
4. Kategorycznie nie wolno ujawniać informacji wrażliwych (art. 9 RODO), dotyczących dziecka wobec osób nieuprawnionych. Należy pamiętać, że personel ma obowiązek zachowania poufności – również w odniesieniu do przetwarzania danych o charakterze zwykłym (art. 6 RODO). Bezpodstawne udostępnianie danych osobowych (nie tylko tych należących do małoletnich) wiąże się z naruszeniem ochrony danych osobowych oraz odpowiedzialnością personelu w tym zakresie (w tym karną).
5. Nie wolno zachowywać się w obecności dzieci w sposób niestosowny. Obejmuje to np. używanie wulgarnych słów i czynienie obraźliwych i upokarzających dziecko uwag.
6. Nie wolno nawiązywać z dzieckiem jakichkolwiek relacji romantycznych lub seksualnych, ani składać mu propozycji o nieodpowiednim i niemoralnym charakterze.
7. Należy unikać faworyzowania dzieci.
8. Nie wolno utrwalać wizerunku dziecka dla potrzeb prywatnych. Dotyczy to także umożliwienia osobom trzecim lub jednostce utrwalenia wizerunków dzieci, jeśli uprzednio nie uzyskano zgody rodzica / opiekuna prawnego.
9. Nie wolno proponować dzieciom dostępu do używek, jak również używać ich w obecności dzieci.
10. Nie można dotykać dziecka w sposób, który mógłby zostać uznany za nieprzyzwoity lub niestosowny.
11. Nie wolno zapraszać dzieci do swojego miejsca zamieszkania, ani spotykać się z nimi poza godzinami pracy.
12. Nie należy zatrzymywać jakiegokolwiek własności dziecka, np. telefonu komórkowego, chyba że wymagają tego względy bezpieczeństwa.
13. Nie dokonuje się na własną rękę i bez zgody dziecka przeszukania jego plecaka i innych rzeczy, chyba że wymagać tego będą względy bezpieczeństwa.

Wymogi dotyczące bezpiecznych relacji między małoletnimi

1. Wymogi bezpiecznych relacji między małoletnimi (w szczególności dotyczy to osób małoletnich przebywających na terenie Fundacji lub biorących udział w wydarzeniach organizowanych przez Fundację):
 - a) Dzieci i młodzież mają obowiązek przestrzegania zasad zachowania określonych w Fundacji oraz w ramach społecznie przyjętych norm i wartości.
 - b) Zachowanie i postępowanie wobec kolegów / innych osób nie może naruszać ich poczucia godności i wartości.
 - c) Kontakty między małoletnimi cechuje zachowanie przez nich kultury osobistej.
 - d) Małoletni nie mają prawa stosować z jakiegokolwiek powodu słownej, fizycznej i psychicznej, seksualnej agresji i przemocy wobec innych. Z tego tytułu mogą być wyciągane konsekwencje, nawet wobec osób niepełnoletnich.
 - e) Małoletni mają obowiązek przeciwstawiania się wszelkim przejawom brutalności.
 - f) Jeśli dziecko jest świadkiem stosowania jakiegokolwiek formy agresji lub przemocy wobec innych małoletnich ma obowiązek reagowania na nią: szuka pomocy dla ofiary u osoby dorosłej.
 - g) Jeśli małoletni stał się ofiarą agresji lub przemocy, sam też może uzyskać w Fundacji wsparcie.
2. Zachowania niedozwolone:
 - a) Stosowanie agresji i przemocy (np. fizycznej, seksualnej, słownej) wobec innych osób.
 - b) Stwarzanie niebezpiecznych sytuacji w siedzibie Fundacji, np. przynoszenie ostrych narzędzi, zabawy ogniem, korzystanie z używek i rozprowadzanie ich na terenie jednostki.
 - c) Zamierzone i świadome ignorowanie/ nieprzestrzeganie zasad bezpieczeństwa Fundacji.
 - d) Używanie wulgaryzmów, poniżanie, wyśmiewanie innych osób; wyzwiska.
 - e) Celowe niszczenie lub nieszanowanie własności (w tym kradzież) na niekorzyść innych osób oraz mienia Fundacji.
 - f) Rozwiązywanie w sposób siłowy konfliktów z rówieśnikami; udział w bójkach.
 - g) Fotografowanie lub filmowanie zdarzeń z udziałem innych osób bez ich zgody. Upublicznianie materiałów i fotografii bez zgody obecnych na nich osób, w szczególności niepełnoletnich.

Zasady korzystania z urządzeń elektronicznych z dostępem do sieci Internet

1. Rozwiązania organizacyjne, techniczne i fizyczne Fundacji bazują na aktualnych standardach bezpieczeństwa – w tym na wdrożonej dokumentacji systemu ochrony danych osobowych.
2. Osoby małoletnie, nie mają dostępu do komputerów, ani innych tego typu urządzeń będących w zasobach Fundacji, w tym nie łączą się z dostępnym Wi-Fi.

Procedury ochrony dzieci przed treściami szkodliwymi i zagrożeniami w sieci Internet oraz utwalonymi w innej formie

1. Pod pojęciem „treści szkodliwe i zagrożenia z sieci” rozumiane są w szczególności treści niedozwolone, nielegalne i niebezpieczne dla zdrowia, treści nawołujące do zachowań terrorystycznych, różne formy cyberprzemocy.
2. Fundacja aktualizuje swoje systemy i oprogramowania zabezpieczające przed dostępem do niewłaściwych treści oraz złośliwym oprogramowaniem, może zastosować filtrowanie treści.
3. Z uwagi na to, że Fundacja nie udostępnia swoich narzędzi, ani połączenia internetowego dzieciom – nie podejmuje w związku z tym wzmożonych działań skierowanych do małoletnich.
4. W przypadku stwierdzenia lub powzięcia informacji o występującej cyberprzemocy, personel ma obowiązek zareagować. Cyberprzemoc to również znacząca forma przemocy.

Ochrona wizerunku małoletnich

1. W Fundacji opracowano zasady przetwarzania danych osobowych oraz zasady zachowania bezpieczeństwa. Fundacja jako administrator danych osobowych wdrożyła odpowiednie środki fizyczne, techniczne i organizacyjne w celu zapewnienia bezpieczeństwa przetwarzania danych osobowych. Dane osobowe małoletnich udostępniane są wyłącznie podmiotom uprawnionym do ich uzyskania.
2. Szanując prawo dziecka do prywatności i ochrony dóbr osobistych, Fundacja zapewnia ochronę jego wizerunku.
3. Jeżeli wizerunek małoletniego stanowi jedynie szczegół całości, takiej jak zgromadzenie, krajobraz, publiczna impreza, zgoda rodziców/opiekunów lub małoletniego na utrwalanie wizerunku dziecka nie jest wymagana.
4. Nie należy w żadnym przypadku publikować zdjęć przedstawiających dzieci częściowo rozebranych lub nagich.
5. Personelowi nie wolno publikować wizerunku dziecka bez uprzedniej zgody rodzica lub opiekuna prawnego, jeśli wymagane jest uzyskanie takiego oświadczenia.
6. Dzieci również mają prawo zdecydować, czy ich wizerunek zostanie użyty. Jeśli małoletni wyraźnie sprzeciwia się publikacji jego wizerunku, to nawet mimo zgody rodzica – warto rozważyć ten sprzeciw, ewentualnie skontaktować się z rodzicem. Zaznacza się, że komfort psychiczny małoletniego jest wartością ważniejszą, niż cele promocyjne Fundacji.
7. Unika się podpisywania zdjęć/nagrań informacjami identyfikującymi dziecko z imienia i nazwiska.
8. Dzieci i rodzice/opiekunowie prawni zawsze będą poinformowani o tym, że dane wydarzenie będzie rejestrowane.
9. Jeśli przedstawiciele mediów lub dowolna inna osoba będą chcieli zarejestrować organizowane przez Fundację wydarzenie i opublikować zebrany materiał, muszą zgłosić taką prośbę wcześniej i najlepiej uzyskać zgodę Zarządu. W takiej sytuacji Fundacja upewni się, że rodzice/opiekunowie nie mają nic przeciwko i czy jest to bezpieczne oraz możliwe do wykonania.
10. Jeśli dzieci, rodzice lub opiekunowie prawni nie wyrazili zgody na utrwalenie wizerunku dziecka, Fundacja będzie respektować ich decyzję. Wówczas ustala się w jaki sposób osoba

rejestrująca wydarzenie będzie mogła zidentyfikować dziecko, aby nie utrwałać jego wizerunku na zdjęciach. Rozwiązanie nie może wykluczać małoletnich z wydarzenia.

11. Jedynym sprzętem, który do utrwalania wizerunku dzieci używa Fundacja są urządzenia rejestrujące należące do instytucji. Co do zasady nie wyraża się zgody na powszechne używanie przez pracowników osobistych urzędzeń rejestrujących.
12. Zaznacza się, że korzystanie ze zdjęć wykonanych przez inne podmioty (np. beneficjentów, w tym domy dziecka, świetlice) i pobieranie ich ze stron tych organizacji, aby następnie rozpowszechnić je na mediach własnej jednostki - może doprowadzić do naruszenia prawa. To, że dana placówka posiada zgody na udostępnianie wizerunku dzieci w swoich mediach społecznościowych, nie oznacza, że Fundacja też jest w posiadaniu takowych zgód lub może dowolnie z takiego wizerunku korzystać. Zgoda zebrana przez dany podmiot nie przechodzi na inną instytucję, chyba że zaznaczono to wyraźnie w jej treści. Organizacje powinny starać się wykorzystywać tylko własną dokumentację fotograficzną i/lub bardzo skrupulatnie pilnować zagadnienia wyrażonych zgód. Nie dotyczy to sytuacji, gdy rozpowszechniamy dalej zdjęcie, na którym grupa dzieci jest tylko tłem całości (jak opisano powyżej).

Sytuacje stwarzające ryzyko krzywdzenia dziecka

1. Personel potrafi zidentyfikować sytuacje stwarzające ryzyko krzywdzenia dziecka oraz podjąć działania profilaktyczne i interwencyjne.
2. Pracownicy monitorują sytuację dziecka na podstawie jego obserwacji podczas przebywania w siedzibie Fundacji lub organizowanych przez Fundację wydarzeń.
3. Co do zasady nie dopuszcza się do sytuacji, w której osoba trzecia np. dostawca, kontrahent będzie przebywała z dziećmi bez nadzoru pracownika Fundacji lub innego nadzoru adekwatnego w danej sytuacji.
4. Zwraca się uwagę w szczególności na następujące symptomy:
 - dziecko ma widoczne obrażenia ciała (poparzenia, ugryzienia, siniaki), których pochodzenie trudno jest wyjaśnić;
 - boi się swojego opiekuna/ osoby przebywającej z nim;
 - opiekun podaje nieprzekonujące wyjaśnienia obrażeń dziecka, bądź w ogóle odmawia ich podania;
 - opiekun/ inna osoba (w tym pracownik, rówieśnik) mówi o dziecku w negatywny sposób, na przykład używając określeń takich jak „idiota”, „głupek”, „gówniarz” itp.;
 - opiekun/ inna osoba, z którą przebywa małoletni (także członek personelu, czy inne dziecko) znajduje się pod wpływem używek;
 - dziecko jest przygnębione, wycofane, ma problemy z koncentracją, może zachowywać się agresywnie, wykonywać gesty obronne, ubiera się niestosownie do pogody.
5. Przykłady sytuacji, które powinny wzbudzić wzmożoną czujność, opisane zostały nieco szerzej w **załączniku nr 4** do niniejszej Polityki.
6. W celu identyfikacji ryzyk stwarzających okoliczności krzywdzenia na terenie jednostki, zaleca się przeprowadzenie audytu wewnętrznego i dokonanie oceny ryzyka krzywdzenia dzieci w Fundacji. Wzór takiej oceny ryzyka, stanowi **załącznik nr 2 do niniejszej Polityki**. Dokument ma charakter wewnętrzny.

Podejmowanie interwencji w sytuacji podejrzenia krzywdzenia lub posiadania informacji o krzywdzeniu małoletniego

1. Konieczność zgłoszenia danego przypadku krzywdzenia dzieci zachodzi, przede wszystkim gdy:
 - Personel podejrzewa, że dziecko jest krzywdzone;
 - Dziecko samo ujawniło, że doświadcza krzywdzenia;
 - Zgłoszono podejrzenie krzywdzenia lub wykorzystywania dziecka, w tym przez osobę z najbliższego otoczenia Fundacji;
 - Zgłoszono podejrzenie krzywdzenia dziecka przez innego małoletniego.
2. Postępowanie na wypadek krzywdzenia lub podejrzenia krzywdzenia dziecka nie może naruszać jego godności, prawa do prywatności oraz nie może powodować szkody na jego zdrowiu.
3. W przypadku podjęcia przez personel Fundacji podejrzenia, że dziecko jest krzywdzone, członek personelu ma obowiązek sporządzenia **notatki służbowej** i przekazania uzyskanej informacji Zarządowi. Taki sam obowiązek (odnotowania incydentu) ciąży też na najwyższym kierownictwie (Zarządzie).
4. W Fundacji wskazano osoby odpowiedzialne za składanie zawiadomień o popełnieniu przestępstwa na szkodę małoletniego, zawiadamianie sądu opiekuńczego - są to członkowie Zarządu Fundacji. Fundacja nie wszczyna samodzielnie procedury „Niebieskiej Karty”, niemniej jednak w przypadku powzięcia informacji o przemocy, zawiadamia odpowiednią Instytucję, która może wszcząć taką procedurę (np. szkoła, GOPS).
5. W Fundacji wskazano osoby odpowiedzialne za przyjmowanie zgłoszeń o zdarzeniach zagrażających małoletniemu i udzielenia mu wsparcia – są to członkowie Zarządu.
6. Personel Fundacji rozumie ustawowy obowiązek powiadomienia odpowiednich służb o krzywdzeniu dziecka. Niezawiadomienie o przestępstwie podlega odpowiedzialności karnej na gruncie art. 240 Kodeksu karnego.
7. Na gruncie art. 12 Ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu przemocy domowej osoby, które w związku z wykonywaniem swoich obowiązków służbowych lub zawodowych powzięły podejrzenie o popełnieniu ściganego z urzędu przestępstwa z użyciem przemocy domowej, niezwłocznie zawiadamiają o tym Policję lub prokuratora. Ponadto, osoby będące świadkami przemocy domowej powinny zawiadomić o tym Policję, prokuratora lub inny podmiot działający na rzecz przeciwdziałania przemocy domowej.
8. Z przebiegu interwencji sporządza się kartę interwencji, której wzór stanowi **załącznik nr 1** do niniejszej Polityki.
9. W celu podjęcia skutecznej interwencji na miejscu (w Fundacji) należy dopilnować, aby ani dorośli (potencjalny sprawca), ani dziecko nie oddalili się z jednostki.
10. Personel powinien odseparować krzywdziciela od dziecka, niezależnie od tego, czy jest nim inny beneficjent Fundacji, rodzic/opiekun, pod pieczę którego przebywa małoletni, czy też inny członek personelu Fundacji, a nawet drugie dziecko.
11. Dziecko z miejsca interwencji może odebrać policja lub pełnoprawny opiekun (po ustaleniu z organem prowadzącym czynności).
12. Jeśli osobą krzywdzącą / podejrzaną o krzywdzenie jest członek personelu, Fundacja natychmiast podejmuje z nim rozmowę w celu wyjaśnienia zdarzenia i w przypadku potwierdzenia podejrzeń podejmuje odpowiednie kroki dyscyplinarne względem niego.
13. Jeśli krzywdzicielem jest inne dziecko – przeprowadza się rozmowę z jego opiekunem. Jeśli zaś nie ma efektu – rozważa się poinformowanie odpowiednich służb i organów.

Sposób dokumentowania i zasady przechowywania ujawnionych lub zgłoszonych incydentów lub zdarzeń zagrażających dobru małoletniego

1. W Fundacji prowadzony jest rejestr spraw zgłaszanych i rozpatrywanych w związku z podejrzeniem lub krzywdzeniem małoletnich w postaci zbioru ww. kart interwencyjnych (dot. załącznika nr 1 do POD).
2. Zasady bezpieczeństwa danych osobowych, przetwarzanych w Fundacji zostały opisane w dokumentacji systemu ochrony danych osobowych.
3. Dostęp do danych osobowych przetwarzanych w ramach SOM mają tylko osoby upoważnione do tego celu.

Zasady ustalania planu wsparcia po ujawnieniu krzywdzenia

1. Ramowy plan podejmowanych działań po ujawnieniu krzywdzenia (lub takiego podejrzenia):
 - o rozmowa z opiekunem, jeśli jest to możliwe oraz nie wywoła negatywnych skutków dla małoletniego (np. w sytuacji, gdy to opiekun byłby krzywdzicielem),
 - o rozmowa z dzieckiem,
 - o rozmowa z opiekunem innego dziecka, jeśli to ono jest krzywdzicielem,
 - o działania dyscyplinarne wobec pracownika, jeśli to on dopuściłby się krzywdzenia,
 - o pomoc medyczna/pielęgniarska (jeśli jest to możliwe),
 - o zapewnienie dziecku opieki do momentu przyjazdu policji/ opiekuna prawnego,
 - o zgłoszenie podejrzenia na zewnątrz do odpowiednich instytucji i organów,
 - o zaproponowanie wsparcia psychologicznego (jeśli jest to możliwe).

Osoby odpowiedzialne za przyjmowanie zgłoszeń o zdarzeniach zagrażających małoletniemu i udzielenie mu wsparcia

1. Osobami przyjmującymi zgłoszenia dotyczące zdarzeń zagrażających małoletniemu oraz udzielającą mu wsparcia są członkowie Zarządu Fundacji.
2. Osobami odpowiedzialnymi za zgłaszanie przestępstw na szkodę małoletnich są również osoby wskazane powyżej.
3. Małoletni na terenie Fundacji ma prawo zgłosić się jednak z prośbą o pomoc do każdego dorosłego członka personelu, który następnie przekaze sprawę do ww. osób.

Procedury i osoby odpowiedzialne za składanie zawiadomień o podejrzeniu popełnienia przestępstwa na szkodę małoletniego

1. Osobami odpowiedzialnymi za informowanie odpowiednich instytucji są członkowie Zarządu.

2. Uwzględnia się konsultowanie się w miarę potrzeb z innymi podmiotami, m.in. z poradniami psychologiczno-pedagogicznymi, ośrodkami opieki psychologicznej i psychoterapeutycznej dla dzieci i młodzieży, ośrodkami pomocy społecznej czy lokalnymi organizacjami pozarządowymi.
3. W uzasadnionych przypadkach obowiązuje zgłaszanie sprawy odpowiednim służbom: m.in. pomocy społecznej, policji, sądowi rodzinnemu, prokuraturze.
4. Fundacja nie ma możliwości zakładania tzw. „Niebieskiej Karty”. Dotyczy to bowiem organizacji/instytucji, które zgodnie z przepisami obowiązującego prawa realizują procedurę „Niebieskie Karty” – tj. jednostek organizacyjnych pomocy społecznej, gminnych komisji rozwiązywania problemów alkoholowych, policji, oświaty i ochrony zdrowia.

Bezpieczna rekrutacja personelu

1. Fundacja zwraca uwagę na to, aby kandydaci do pracy/współpracy posiadali odpowiednie kwalifikacje do pracy z dziećmi oraz nie stanowili dla nich zagrożenia.
2. W każdym przypadku Fundacja musi posiadać dane pozwalające zidentyfikować kandydatów do pracy i osoby zatrudnione – zgodnie z przepisami Kodeksu pracy lub Kodeksu cywilnego. Ponadto, przetwarza ona dane również wynikające z przepisów sektorowych.
3. W przypadku osób pracujących z dziećmi¹ należy pobrać dane osobowe kandydata / kandydatki potrzebne do sprawdzenia jego / jej danych w Rejestrze Sprawców Przestępstw na Tle Seksualnym, znajdującym się pod adresem: <https://rps.ms.gov.pl/pl-PL/Public#/>. Dane należy sprawdzić w Rejestrze z dostępem ograniczonym i w Rejestrze Państwowej Komisji (screen poniżej).

Rejestr Sprawców Przestępstw na Tle Seksualnym

4. Rejestr Sprawców Przestępstw na Tle Seksualnym prowadzony jest przez organy państwowe. Informacje udostępniane są poprzez konto użytkownika indywidualnego albo konto użytkownika instytucjonalnego. Uzyskanie danych jest możliwe po zalogowaniu się, wypełnieniu zapytania oraz opatrzeniu go podpisem. W związku z tym, że pracodawcą jest co do zasady Fundacja – zaleca się skorzystanie z konta dla instytucji (czyli nie indywidualnego).

¹ Zgodnie z przepisami, *przed nawiązaniem z osobą stosunku pracy lub przed dopuszczeniem osoby do innej działalności związanej z wychowaniem, edukacją, wypoczynkiem, leczeniem, świadczeniem porad psychologicznych, rozwojem duchowym, uprawianiem sportu lub realizacją innych zainteresowań przez małoletnich, lub z opieką nad nimi, na pracodawcy lub innym organizatorze takiej działalności oraz na osobie, z którą ma być nawiązany stosunek pracy lub która ma być dopuszczona do takiej działalności ciężką obowiązkami określone w art. 21 ustawy z dnia 13 maja 2016 r. o przeciwdziałaniu zagrożeniom przestępczością na tle seksualnym i ochronie małoletnich, co oznacza między innymi konieczność sprawdzenia, czy dana osoba znajduje się w Rejestrze z dostępem ograniczonym lub w Rejestrze osób, w stosunku do których Państwowa Komisja do spraw przeciwdziałania wykorzystaniu seksualnemu małoletnich poniżej lat 15 wydała postanowienie o wpisie w Rejestrze.*

5. W celu weryfikacji osoby w Rejestrze z dostępem ograniczonym należy wskazać jej numer PESEL, imię, nazwisko, nazwisko rodowe, imię ojca, matki i datę urodzenia a także zaznaczyć zadanie w związku z którym zachodzi konieczność uzyskania informacji z tego Rejestru. W przypadku Rejestru osób, w stosunku do których Państwowa Komisja do spraw przeciwdziałania wykorzystaniu seksualnemu małoletnich poniżej lat 15 wydała postanowienie o wpisie należy wskazać imię, nazwisko, oraz nazwisko rodowe.
6. Fundacja jest zobowiązana do pozyskania od osoby zatrudnianej wykonującej pracę / działalność związaną z małoletnimi zaświadczenia z Krajowego Rejestru Karnego².
7. Osoba zatrudniana wykonująca pracę / działalność związaną z małoletnim, posiadająca obywatelstwo innego państwa niż Rzeczpospolita Polska, ponadto przedkłada informację z rejestru karnego państwa obywatelstwa, uzyskiwaną do celów działalności zawodowej lub wolontariackiej związanej z kontaktami z dziećmi.
8. Osoba zatrudniana wykonująca pracę / działalność związaną z małoletnim składa oświadczenie o państwie lub państwach, w których zamieszkiwała w ciągu ostatnich 20 lat, innych niż Rzeczpospolita Polska i państwo obywatelstwa, oraz jednocześnie przedkłada informację z rejestrów karnych tych państw uzyskiwaną do celów działalności zawodowej lub wolontariackiej związanej z kontaktami z dziećmi.
9. Jeżeli prawo państw, o których mowa powyżej, nie przewiduje wydawania informacji do celów działalności zawodowej lub wolontariackiej związanej z kontaktami z dziećmi, przedkłada się informację z rejestru karnego tego państwa.
10. W przypadku gdy prawo państwa, z którego ma być przedłożona informacja, o której mowa powyżej, nie przewiduje jej sporządzenia lub w danym państwie nie prowadzi się rejestru karnego, osoba, o której mowa składa pracodawcy /organizatorowi oświadczenie o tym fakcie wraz z oświadczeniem, że nie była prawomocnie skazana w tym państwie za czyny zabronione odpowiadające przestępstwu określonym w rozdziale XIX i XXV Kodeksu karnego, w art. 189a i art. 207 Kodeksu karnego oraz w ustawie z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii oraz nie wydano wobec niej innego orzeczenia, w którym stwierdzono, iż dopuściła się takich czynów zabronionych, oraz że nie ma obowiązku wynikającego z orzeczenia sądu, innego uprawnionego organu lub ustawy stosowania się do zakazu zajmowania wszelkich lub określonych stanowisk, wykonywania wszelkich lub określonych zawodów albo działalności, związanych z wychowaniem, edukacją, wypoczynkiem, leczeniem, świadczeniem porad psychologicznych, rozwojem duchowym, uprawianiem sportu lub realizacją innych zainteresowań przez małoletnich, lub z opieką nad nimi.
11. Oświadczenia, o których mowa powyżej składane są pod rygorem odpowiedzialności karnej za złożenie fałszywego oświadczenia. Składający oświadczenie jest obowiązany do zawarcia w nim klauzuli następującej treści: *"Jestem świadomy odpowiedzialności karnej za złożenie fałszywego oświadczenia"*. Klauzula ta zastępuje pouczenie organu o odpowiedzialności karnej za złożenie fałszywego oświadczenia.
12. Informacje, o których mowa w zakresie sprawdzenia pracownika w Rejestrze, Fundacja utrwała w formie wydruku i załącza do akt osobowych pracownika albo dokumentacji dotyczącej osoby dopuszczonej do działalności związanej z wychowaniem, edukacją, wypoczynkiem, leczeniem, świadczeniem porad psychologicznych, rozwojem duchowym, uprawianiem sportu lub realizacją innych zainteresowań przez małoletnich, lub z opieką nad nimi.

² Osoba zatrudniana przedkłada pracodawcy lub innemu organizatorowi informację z Krajowego Rejestru Karnego w zakresie przestępstw określonych w rozdziale XIX i XXV Kodeksu karnego, w art. 189a i art. 207 Kodeksu karnego oraz w ustawie z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii (Dz. U. z 2023 r. poz. 1939), lub za odpowiadające tym przestępstwom czyny zabronione określone w przepisach prawa obcego.

13. Pozostałe informacje (w tym zaświadczenia z KRK) oraz oświadczenia, o których mowa powyżej załącza się do akt osobowych pracownika albo dokumentacji dotyczącej osoby dopuszczonej do takiej działalności.
14. Jeżeli dana osoba nie spełnia powyższych kryteriów, to nie powinno się dopuszczać jej do pracy z udziałem osób małoletnich.
15. Wykonanie obowiązków, o których mowa powyżej, nie jest wymagane przed dopuszczeniem do działalności związanej z wychowaniem, edukacją, wypoczynkiem, leczeniem, świadczeniem porad psychologicznych, rozwojem duchowym, uprawianiem sportu lub realizacją innych zainteresowań przez małoletnich, lub z opieką nad nimi, członka rodziny małoletniego, lub osoby znanej osobiście rodzicowi małoletniego albo przedstawicielowi ustawowemu małoletniego, gdy jest ona wykonywana w stosunku do małoletniego dziecka, którego rodzic albo przedstawiciel ustawowy są dopuszczającymi do działalności.
16. Przez członka rodziny należy rozumieć osobę spokrewnioną albo osobę niespokrewnioną, pozostającą w faktycznym związku oraz wspólnie zamieszkującą i gospodarującą.
17. Dla uproszczenia niniejszych zapisów i łatwiejszego zastosowania ich w praktyce, przyjmuje się, że w pierwszej kolejności ww. sprawdzeniom w Fundacji ulegają, zatrudnieni/zatrudnione przez Fundację:
 - a) Animatorzy zatrudniani na szczególne okazje oraz osoby wybrane do obsługi wydarzeń, festynów, mające kontakt z dziećmi (obsługa tzw. dmuchańców, malowanie buziek itd.);
 - b) Osoby, które realizują zajęcia przeznaczone dla dzieci i mogą pozostawać z nimi sam na sam;
 - c) Osoby sprawujące nad dziećmi opiekę, np. podczas wycieczek, podróży - z ramienia Fundacji.
18. Zaznacza się, że w wyniku przeglądu niniejszych procedur, Zarząd Fundacji może podjąć decyzję o rozszerzeniu wykonywania obowiązku sprawdzającego, np. na wszelkie osoby, które mają jakikolwiek kontakt z małoletnimi: szczególnie w momencie, w którym nie pozostają oni pod bezpośrednią opieką swojego opiekuna prawnego lub bez względu na ten czynnik.
19. Dla ułatwienia stosowania niniejszej procedury weryfikacyjnej można uznać, że jeśli dana osoba z zewnątrz będzie przebywać pod stałym nadzorem personelu Fundacji i nie będzie w żadnym momencie przebywać z dziećmi sam na sam i/lub małoletni będą podczas kontaktu z osobami z zewnątrz, czy ze struktury Fundacji przebywać jednocześnie ze swoimi opiekunami prawnymi - można pominąć procedurę sprawdzania wobec tych osób. Zaznacza się jednak, że Fundacja może rozszerzyć procedurę weryfikacyjną również na osoby, które mają kontakt z dziećmi mimo tego, że te są już pod opieką – jeśli będzie za tym przemawiać dobro małoletniego, które jest wartością najważniejszą.
20. Sprawdzenie zaleca się powtarzać przez okres ustalony przez Fundację. Jeśli nie zdecydowano inaczej, ponowne sprawdzenia powinny być dokonywane minimum co dwa lata.
21. Jeśli umowa zawierana z danym pracownikiem/współpracownikiem jest cyklicznie odnawiana, zgodnie z aktualnym brzmieniem przepisów prawa, powinno się każdorazowo dokonywać sprawdzania osób – o tym stanowi przepis prawa.
22. Uzyskanie zaświadczenia z KRK co do zasady jest odpłatne. W związku z tym, Fundacja może dobrowolnie ustalić zwrot kosztów za uzyskanie tego dokumentu względem osób rekrutujących/współpracujących. Nie jest to jednak obowiązek.
23. Zaznacza się, że ww. rejestry nie służą do dowolnego przetwarzania danych, które się w nich znajdują. Sprawdzeniu musi towarzyszyć konkretny cel. Korzystanie z rejestrów bez wyraźnej podstawy, może skutkować odpowiedzialnością prawną.
24. W przypadku, gdy między Fundacją, a innym podmiotem (kontrahentem) miałyby dojść do współpracy, w ramach której pracownicy/przedstawiciele drugiego podmiotu będą mieli

kontakt z dziećmi na terenie Fundacji lub podczas wydarzenia organizowanego przez Fundację, Zarząd upewnia się, czy pracodawcy / współorganizatorzy wykonali obowiązki weryfikacyjne względem osób oddelegowanych do kontaktu z małoletnimi. Może to nastąpić w drodze oświadczenia, że kontrahent wyznaczone osoby zweryfikował (dopełnił obowiązków wynikających z przepisów) lub też stanowić jeden z zapisów umownych w treści zawieranych umów. Przykład takiego oświadczenia dla kontrahenta stanowi **załącznik nr 5** do niniejszej Polityki.

25. Co do zasady Fundacja odpowiada za weryfikację zatrudnianych u siebie osób, natomiast wykonanie tego obowiązku, stosowanie przepisów prawa i wdrożenie (lub nie) Standardów Ochrony Małoletnich u kontrahentów mogą mieć wpływ na decyzję dotyczącą podjęcia współpracy z danym kontrahentem.
26. Innym przykładem takich działań może być sytuacja, w której Fundacja podejmuje współpracę z daną firmą, a ta przysłała na teren Fundacji, np. swojego animatora lub z firmą, przysyłającą osobę, która ma prowadzić warsztaty z młodzieżą. W tych sytuacjach Fundacja również czuwa nad bezpieczeństwem małoletnich, ale nie ponosi bezpośredniej odpowiedzialności za ewentualne nieprawidłowości formalne związane z przeznaczeniem tych osób do pracy z dziećmi. Oświadczenie, zgodnie z punktem 24, Fundacja powinna zebrać (od innych pracodawców/ organizatorów).
27. Jeśli Fundacja nie występuje ani jako pracodawca, ani organizator danego przedsięwzięcia (np. organizacji ferii), ale promuje je, zachęca ze swojej strony dzieci i młodzież do udziału, to upewnia się, że dany organizator przestrzega Standardów Ochrony Małoletnich, w tym poprawnie weryfikuje pracowników.
28. W zakresie składania zamówień/zapytań, aby zadośćuczynić niniejszym procedurom, Fundacja ma prawo zawrzeć w specyfikacji danego zamówienia konieczność wdrożenia przez kontrahenta SOM, jako warunek udziału, jeśli współpraca z nim miałaby oznaczać kontakt z małoletnimi z ramienia Fundacji.

Podnoszenie kompetencji i szkolenie personelu

1. Personel jest szkolony w zakresie Standardów Ochrony Małoletnich, wdrożonych w Fundacji.
2. Personel zna treść Polityki Ochrony Dzieci oraz zobowiązuje się pisemnie do jej znajomości. Dotyczy to także osób, które nie są wyznaczone do pracy z dziećmi, ale pracują w miejscu, w którym mogą przebywać małoletni. Członkowie personelu obowiązkowo zapoznają się z wprowadzoną dokumentacją.
3. Personel ma obowiązek podnoszenia swoich kompetencji / odświeżania wiedzy w zakresie Standardów Ochrony Małoletnich.
4. Personel posiada odpowiednią wiedzę i w ramach wykonywanych obowiązków zwraca uwagę na czynniki ryzyka i symptomy krzywdzenia dzieci.
5. W realizację Standardów Ochrony Danych włącza się wszystkich członków personelu bez wyjątku, w tym osoby, które na co dzień nie mają kontaktu z dziećmi, gdyż mogą być świadkami ważnych oznak krzywdzenia.
6. Fundacja konsultuje się w miarę potrzeb z innymi podmiotami, m.in. z poradniami psychologiczno-pedagogicznymi, ośrodkami opieki psychologicznej i psychoterapeutycznej dla dzieci i młodzieży, ośrodkami pomocy społecznej czy lokalnymi organizacjami

pozarządowymi w celu podnoszenia kompetencji, organizacji szkoleń, czy aktualizacji wdrożonych procedur.

7. Personel Fundacji zobowiązany jest na prośbę rodziców, opiekunów dzieci i innych osób zainteresowanych udzielić informacji podstawowych w zakresie stosowania przedmiotowych standardów oraz ich celu.

Przygotowanie personelu do stosowania standardów

1. Osobami odpowiedzialnymi za przygotowanie personelu do stosowania Standardów są członkowie Zarządu Fundacji, jako osoby decyzyjne w jednostce. Mogą oni upoważnić wyznaczoną przez siebie osobę do przygotowania personelu w ich imieniu.
2. Zarząd Fundacji jest odpowiedzialny za realizację i działanie procedur w praktyce.
3. Zarząd Fundacji ma prawo korzystać ze wsparcia zewnętrznych specjalistów i usługodawców.
4. Zarząd podnosi stale swoje kompetencje i szkoli się w zakresie SOM. Zapewnia również podstawową edukację swojemu personelowi.
5. Osoba szkoląca powinna posiadać niezbędną wiedzę, pozwalającą na przeprowadzenie szkolenia w zakresie treści niniejszej Polityki.
6. Zalecane jest, aby osoba szkoląca posiadała przynajmniej kilkuletnie doświadczenie w pracy w zakresie działalności doradczej / prawnej.
7. Szkolenie zaleca się przeprowadzić po wdrożeniu niezbędnych procedur. Zarząd Fundacji może zdecydować o powtarzalności szkolenia, np. raz do roku.
8. Zaleca się, aby z przeprowadzonego szkolenia zebrać listę obecnych i/lub uzyskać certyfikaty/zaświadczenia potwierdzające uczestnictwo.
9. Warto rozważyć (poza aspektami prawnymi) – w ramach dobrych praktyk -organizację szkolenia dla personelu z psychologiem, który pracuje z dziećmi krzywdzonymi i/lub posiada odpowiednią wiedzę w zakresie tej tematyki, aby lepiej móc zrozumieć ich sytuację i nauczyć się zwracać większą uwagę na czynniki ryzyka (np. w formie warsztatów, ćwiczeń).
10. Członkowie personelu podpisują zobowiązanie do zachowania poufności oraz poświadczają znajomość wdrożonej Polityki ochrony dzieci w ramach SOM. Wzór takiego oświadczenia stanowi załącznik nr 3 do Polityki.
11. Nowego członka personelu należy zapoznać z wdrożonymi Standardami nie później, niż w pierwszym tygodniu jego pracy. Odbiera się od niego wówczas oświadczenie, o którym mowa w punkcie 10.

Komunikat dla małoletnich

1. Standardy sporządza się, mając na względzie konieczność ich zrozumienia przez osoby małoletnie.
2. Fundacja przygotowała krótką instrukcję/streszczenie/infografikę przeznaczoną dla małoletnich w zakresie szybkiego dostępu do informacji o poszukiwaniu pomocy.

Zasady i sposób udostępniania rodzicom, opiekunom prawnym lub faktycznym oraz małoletnim standardów do zaznajomienia się z nimi i ich stosowania

1. Rodzice i opiekunowie dzieci mają dostęp do obowiązujących w Fundacji „Standardów ochrony małoletnich”, w tym treści niniejszej Polityki.
2. SOM udostępnia się na stronach internetowych Fundacji.
3. Z dokumentem na żądanie można zapoznać się także w siedzibie Fundacji - w wersji wydrukowanej.
4. Dokument został udostępniony w dwóch wersjach: wersji zupełnej oraz skróconej przeznaczonej dla małoletnich, zawierającej najważniejsze zasady bezpieczeństwa i przyjazną grafikę.
5. W Fundacji wyeksponowane są informacje dla dzieci dotyczące możliwości uzyskania przez nich pomocy w trudnej sytuacji, w tym numery bezpłatnych telefonów zaufania dla dzieci i młodzieży.

Zasady przeglądu i aktualizacji SOM

1. Przyjęta Polityka jest weryfikowana przynajmniej raz na dwa lata.
2. Do weryfikacji stosowanych procedur Fundacja może pozyskać opinię rodziców/opiekunów dzieci, jak i samych małoletnich na temat poziomu poczucia bezpieczeństwa na terenie Fundacji (np. ankieta).
3. Fundacja może realizować programy pokrewne realizacji Standardów Ochrony Małoletnich.

Postanowienia końcowe

1. Niniejsza Polityka wchodzi w życie z dniem jej ogłoszenia.
2. SOM wdraża się w sposób zwyczajowo przyjęty w Fundacji – np. uchwałą Zarządu.
3. Ogłoszenie następuje w sposób dostępny dla pracowników, wolontariuszy, dzieci i ich opiekunów, w szczególności poprzez wywieszenie w miejscu ogłoszeń lub poprzez przesłanie jej tekstu drogą elektroniczną; oraz poprzez zamieszczenie na stronie internetowej i wywieszenie w widocznym miejscu w siedzibie, również w wersji skróconej, przeznaczonej dla dzieci.
4. Niniejsza Polityka nie może naruszać innych wdrożonych procedur oraz przepisów prawa.
5. Zarząd Fundacji zatwierdza Politykę i odpowiada za jej wdrażanie i nadzorowanie.
6. Niniejsza Polityka dotyczy całego personelu (pracowników, współpracowników, stażystów i wolontariuszy – na wszystkich szczeblach organizacji).
7. Fundacja zapewnia swojemu personelowi podstawową edukację na temat ochrony dzieci.
8. Zarząd Fundacji wprowadza do Polityki niezbędne zmiany i ogłasza nowe brzmienie Polityki.
9. W kwestiach nieuregulowanych niniejszym dokumentem, stosuje się aktualne brzmienie przepisów prawa.

Wykaz pomocniczych telefonów

1. Policja: numer 112 lub 997.
2. Telefon zaufania dla dzieci i młodzieży; 800121212 – Dziecięcy telefon zaufania, prowadzony przez Rzecznika Praw Dziecka.
3. Ogólnopolskie Pogotowie dla Ofiar Przemocy w Rodzinie „Niebieska Linia” - tel. 800 120 002.
4. Komitet Ochrony Praw Dziecka:
tel./fax (022) 626 94 19, (022) 626 94 21, (022) 628 89 57 lub (022) 628 89 89.
5. Miejski Ośrodek Pomocy Rodzinie we Włocławku: ul. Ogniowa 8/10, 87-800 Włocławek, tel.: (+48) 54 423-23-00, fax: (+48) 54 423-23-19, email: sekretariat@mopr.wloclawek.pl.
6. Dzieci i młodzież, które uczęszczają do szkół mają prawo zgłosić się po pomoc do wychowawcy/nauczyciela/dyrektora szkoły/pedagoga/psychologa szkolnego.